

5. А надежда-та не посрамя; защото любовь-та Божія е избяна въ сърдца-та ни чрѣзь даденаго намъ Духа Святаго.

6. Понеже Христось, когато ный бѣхмы още немощни, на *опрьдѣленно-то* врѣме умрѣ за нечестивы-тѣ.

7. Защото едва ще ся намѣрва да умре нѣкой и за праведенъ *человѣкъ*; (а може бы да дързне нѣкой да умре за *благодѣтелнаго*);

8. Но Богъ показува своѣж-тѣж къмъ насъ любовь, защото когато ный още бѣхмы грѣшници, Христось умрѣ за насъ;

9. Много повече сега като ся оправдахмы чрѣзь кръвь-тѣж му, ще ся избавимъ отъ гнѣвъ-тѣж чрѣзь него.

10. Защото неприатели като бѣхмы ако ся примирихмы съ Бога чрѣзь смърть-тѣж на Сына му, колко повече *сега* примирени като смы ще ся избавимъ чрѣзь неговъ-тѣж животъ.

11. И не токо това, но и хвалимъ ся въ Бога чрѣзь Господа нашего Иисуса Христа, чрѣзь когото пріяхмы сега примиреніе.

12. За това, както чрѣзь одного *человѣка* грѣхъ-тѣж влѣзе въ свѣтъ-тѣж, и чрѣзь грѣхъ-тѣж смърть-та, и така минѣж смърть-та въ всички-тѣж *человѣцы*, понеже всички *сѣгрѣшихъ*.

13. (Защото и до прѣдъ законъ-тѣж грѣхъ-тѣж бѣше въ свѣтъ-тѣж; грѣхъ обаче не ся счита когато нѣма законъ;)

14. Но смърть-та отъ Адама до Моисея царува и надъ тѣзи които не бѣхъж сѣгрѣшили споредъ прѣстѣпваніе-то на Адама, който е образъ на Бѣдѣщій-тѣж.

15. Но не както сѣгрѣшеніе-то, така и дарованіе-то; защото ако поради прѣгрѣшеніе-то на одного-то измрѣхъ много-то, то Божія-та благодать и дарованіе-то чрѣзь благодать-тѣж на одного-то *человѣка*, Иисуса Христа, много повече ся прѣумножи за мнозина-та.

16. И дарба-та не е както *сѣдба-та* чрѣзь одного що е сѣгрѣшилъ; защото сѣдба-та бы отъ одного за осѣжденіе, а дарба-та отъ много прѣгрѣшенія за оправданіе.

17. Защото чрѣзь прѣгрѣшеніе-то на одного-то ако ся воцари